

2025.
december 14–27

ÉLETÜNK

A Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség hírlevele

Isten gyermekké lett

*„Mert egy gyermek születik
nekünk, fiú adatik nekünk.
Az uralom az ő vállán lesz, és
így fogják nevezni:
Csodálatos Tanácsos,
Erős Isten, Örökkévaló Atya,
Békesség Fejedelme!”*
(Ézs 9,5)

„Erős Isten” – így hívják ezt a gyermeket. A jászolban fekvő gyermek nem más, mint maga Isten. Nagyobbat ennél nem mondhatunk: Isten gyermekké lett. Mária Jézus nevű gyermekében a mindenható Isten lakozik. Állj meg egy pillanatra! Ne beszélj, ne gondolkodj tovább! Állj meg ezen ige előtt: Isten gyermekké lett.

Ő itt olyan szegény, mint mi, olyan nyomorúságos, tehetetlen, mint mi, egy hozzánk hasonló hús-vér ember, a mi testvérünk. De mégis Isten, mégis erő. Hol van a gyermek istensége, hol van az ereje? Abban az isteni szeretetben, ahogy hozzánk hasonló lett. Az ereje a nyomorúsága a bölcsőben. A szeretet erejében legyőzi a szakadékot Isten és ember között, győzedelmeskedik a bűn és a halál felett, megbocsátja a bűnt, és feltámaszt a halálból.

Ereszkedj térdre e szegényes jászol előtt, a szegény emberek gyermeke előtt, és hittel ismételd el a próféta akadozó szavait: „Erős Isten”! És ő lesz a te Istened és a te erőd.

(Dietrich Bonhoeffer)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

December 14., az adventi időszak 3. vasárnapja, olvasandó: ApCsel 25,1–5

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/25>)

Magyarázat:

A 21. fejezet óta csak fokozódik Pál hányattatása. Tart ez valahova? Lesz ebből valami? Van értelme azoknak az eseményeknek, amelyekben tehetetlenül sodródunk? Az itt olvasott történetből Pál sem érthetett sokat, de azt biztosan tudta, hogy Isten nem veszíti őt szem elől, s hogy az élet – minden kiszámíthatatlansága ellenére, vagy éppen azzal együtt – alkalom és lehetőség a bizonyosságtételre.

Imádkozzunk azért, hogy az advent és a karácsony minél többek számára legyen életet formáló Krisztus-találkozás! Kérjük a Lelket, hogy – amint a reformátor Luther tanítja – a Biblia lapjai között találhassuk meg Jézust, és Őt öleljük magunkhoz!

December 15., hétfő, olvasandó: ApCsel 25,6–12

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/25>)

Magyarázat:

„A császárhoz fellebbeztél, tehát a császár elé fogsz menni.” (12) Hirtelen kitágul a tér: határszéli tartományból egyenesen a birodalom fővárosába! De vajon az az Isten, aki Jeruzsálemben és Cézáréában erős volt, az lesz-e Rómában is? Az az Isten, aki a megszokott körülmények között erős, az lesz-e ott is, ahol sohasem jártunk, ahol senkit sem ismerünk, s ahol nem tudjuk, mi vár reánk. Nyugalom! Isten mindenhol hazai pályán játszik!

Imádkozzunk azért, hogy nagy bizalommal el tudjuk hinni: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?” Könyörögjünk Jézushoz, hogy ma is mutassa meg nekünk az Atya jószágos arcát, mely bizalomra indítja szívünket.

December 16., kedd, olvasandó: ApCsel 25,13–27

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/25>)

Magyarázat:

„...én nem tudtam eligazodni ezekben a vitás kérdésekben.” (20) Liziasz, Félix, Fesztusz, Bereniké, Agrippa: mennyi befolyásos és komoly ember! Mindent hallottak, volt idejük, alkalmuk, ismeretük, mégsem értették meg Pált, mégsem ismerték fel az evangéliumot. De Isten Lelkének érintése nélkül nincs megértés és nincs Krisztus-ismeret! Isten Lelkének érintése nélkül értetlenül toporgunk az örömmüzenet körül. Jövel hát, Szentlélek Úristen!

Imádkozzunk azért, hogy Istennek Lelke az indulatok és forrongások világában építő csendre vezessen el, ahol megnyugvást, Jézussal való találkozást, meddő csend helyett „áldott csendet” találhatunk. Kérjük Urunkat, legyen az ünnepi készülődés a Vele való találkozás csennddel megszentelt ideje is!

December 17., szerda, olvasandó: ApCsel 26,1–23

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/26>)

Magyarázat:

„...itt állok, és bizonysgot teszek kicsinyeknek és nagyoknak.” (22) Miért meséli el Pál újra és újra az életét? Miről szól az ő története? Vagy inkább: kiről szól az ő története? És a miénk? Vajon a mi életünk is elmesélhető úgy, hogy közben Istenre mutasson? És ha igen, volt-e, aki hallotta már? Volt-e, akinek segített? És van-e még körülöttünk olyan személy – családtag, munkatárs, idegen, barát vagy ellenség –, aki a mi bizonysgtételünkre vár?

Imádkozzunk azért, hogy a Lélek vezetése alatt – a felismerésen és hálaadáson túl – bizonysgot tudjunk tenni másoknak is arról a kegyelemről és szeretetről, mellyel Mennyei Édesatyánk hozzánk viszonyul. Néma bezárkózás helyett legyünk bölcsen beszélő, de cselekedetekben és Lélekben gazdag, erős bizonysgtevők.

December 18., csütörtök, olvasandó: ApCsel 26,24–32

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/26>)

Magyarázat:

„Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.” (27) Egy „majdnem-megtérés” szomorú története! Talán nem sok hiányzott már, de az alkalom elmúlt. Agrippa idáig jutott. Hiábavaló volt a találkozás, eredménytelen a beszélgetés? Nem tudhatjuk. Sok igeolvasás, igehirdetés, bizonysgtétel – mint a földbe esett mag – csak évek, évtizedek múlva hoz gyümölcsöt. És fordítva: vajon a mai hitünk, megértésünk, megtérésünk milyen régi igehirdetésekből, bizonysgtételekből gyökerezik?

Imádkozzunk azért, hogy Isten az Ő Fia által gazdagítsa ma is mindazt a sok felismerést, melyről hajlamosak vagyunk elfeledkezni! Kérjük a Lelket, hogy emlékeztessen ismert énekünk szavaival is: „Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. Nagy irgalmát naponként tölti ki rád: áldását mindenben érzed.” (249. dicséret)

December 19., péntek, olvasandó: ApCsel 27,1–8

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/27>)

Magyarázat:

„Több napig tartó lassú hajózás után nagy nehezen jutottunk el Knidoszig.” (7) Miért került bele ez a néhány vers a Szentírásba? A helyiségneveknek, epizódszereplőknek nem sok jelentősége van. De vajon a mi falunk, városunk lényeges-e az evangélium történetében? És mi magunk válhatunk-e Isten történetének fontos szereplőivé? Vagy elmegy mellettünk az evangélium, és mi ott maradunk érintetlenül és tudatlanul? Nem! Az advent örömezenete arról szól, hogy Isten meglát és meglátogat bennünket! „Meglátogat minket a felkelő Nap a magasságból.” (Lk 1,78)

Imádkozzunk azért, hogy életünk sötét, hideg, nehezen viselhető időszakaiban is észnél-szívnél legyünk Isten megtartó kegyelméből, és magunkhoz tudjuk ölelni Jézust, az Ő evangéliumának nagy vigasztalását!

December 20., szombat, olvasandó: ApCsel 27,9–26

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/27>)

Magyarázat:

„...egy lélek sem vész el közületek.” (22) Történetünk jobbra fordulása szabadítás vagy szerencse? Istentől van, vagy a véletlen műve? Hányan menekülnek meg úgy a biztos haláltól, hogy nem ismerik fel – még utólag sem – Isten közvetlen jelenlétét? Hányan vannak, akiknek Isten a szabadulásban mutatja meg magát? Hányan vannak, akik el tudják mondani, hogy nemcsak a szabadítást, de a Szabadítót is megismerték?

Imádkozzunk azért, hogy ne a sors és a véletlen ködös félelmét, esetlegességét lássuk életünk történéseiben, hanem mennyei Édesatyánk jóságát. Valljuk az ének szavaival is: „Az Úr csodásan működik, / De útja rejtve van. Tenger takarja lábnyomát, / Szelek szárnyán suhan. Mint titkos bányá mélyiben / Formálja terveit, De biztos kézzel hozza föl, / Mi most még rejtve itt.” (770. dicséret)

December 21., az adventi időszak 4. vasárnapja, olvasandó: ApCsel 27,27–44

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/27>)

Magyarázat:

„a százados meg akarta menteni Pált...” (43) Isten gondviselése sokszor emberek gondoskodó tettein keresztül érvényesül. Isten Pált használja fel eszközül, hogy a hajón lévőket megmentse (31), majd pedig a római századost használja fel, hogy Pált megmentse (43). Miközben mindannyian Isten óvó kezében vagyunk, a velünk „egy hajóban evezők” megóvásáért fáradozhatunk.

Imádkozzunk a magányosokért, akik kényszerűségből ünnepelnek egyedül! A Lélek vezetése alatt lássuk meg, hol tudjuk enyhíteni a fájdalmat, a magányosságot – az emberi szavakat és személyes ölelést nem pótolja semmi: beszélgessünk, lépünk kapcsolatba egymással, hiszen Fiában az Isten is szóba elegyedett velünk, hozzánk hajolt!

December 22., hétfő, olvasandó: ApCsel 28,1–10

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/28>)

Magyarázat:

A Máltán élő barbárok „nem mindennapi emberséget tanúsítottak” (2) Pálék iránt. A sziget előjárója is „nagyon barátságosan” (7) viselkedett. A történetben megörökített csodás események közepette, érdemes figyelniünk a „hétköznapi” csodákra, amikor idegen emberek szeretettel és bizalommal közelednek egymáshoz. Mi nem csak humánumból, hanem azért (is) szerethetünk másokat, mert Isten előbb szeretett minket (1Jn 4,19).

Imádkozzunk azért, hogy Istennek való hálára lobbanjon szívünk akkor is, amikor „idegenek” jóságosak, jóindulatúak velünk. Vegyük észre! Mennyei Édesatyánknak hatalma van arra, hogy bárkit és bármit felhasználjon javunkra, épülésünkre!

December 23., kedd, olvasandó: ApCsel 28,11–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/28>)

Magyarázat:

Az evangélium gyorsabban halad az útján, mint Pál. Rómában már van gyülekezet, mire az apostol odaér. Pál tud róluk, levelezett már velük, ismer is némelyeket, mégsem magától értetődő, hogy testvérek fogadják őt. „Amikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek...” (15). A hal szimbólum egy előttünk haladó autón, az utca zajából kiszűrődő „áldás békesség” vagy egy „jézusos” póló, legyen elég ok, hogy hálát adjunk Istennek a hitben testvéreinkért.

Imádkozzunk azért, hogy nyitott szemmel, nyitott szívvel meglássuk hitben járó testvéreinket – és az összetartozás miatti hála erősítsen minket, hiszen mi az Úrhoz tartozunk, az Övéi vagyunk!

December 24., szerda, szenteste, olvasandó: ApCsel 28,16–31

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/ACT/28>)

Magyarázat:

Két év két mondatban. Így ér véget az Apostolok cselekedeteiről szóló könyv. Nem tudjuk meg, hogy miként zajlott a császár előtti per, eljutott-e később Pál tervezett útjaira, és hogyan végződött az élete. A lényeg mégis kiderül: „Hirdette az Isten országát, és tanított az Úr Jézus Krisztusról” (31). Ennek a lényegnek minden hívő keresztyén „éves jelentésében” ott kell lennie: a magunk eszközeivel, a ránk bízottak körében bátran hirdetni Krisztust és a benne elközelített Isten országát.

Imádkozzunk azért, hogy a szentestén, mikor egymásnak ajándékokat adunk, mikor magányosan vagy szeretteinktől, barátainktól körülvéve ünnepelünk, a legnagyobb, nekünk adott Ajándékra, Jézusra nézzünk. Legyen Istennek dicsőség és hála ezért a jótéteményért – azért ajándékozunk, mert az Úr megajándékozottai vagyunk!

December 25., csütörtök, karácsony 1. napja, olvasandó: Jn 1,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/jhn/1>)

Magyarázat:

„Kezdetben volt az Ige...” (1) Erős kezdés. Sokan – teljes joggal – a Biblia legelső fejezetével állítják párhuzamba a János-prológust. Tartalma alapján akár a Zsoltárok könyve kezdetével is rokoníthatnánk. Az 1. zsoltár a két út közti választás örök kérdését tárja elénk, ami az evangéliumban Jézus elutasításának vagy befogadásának kérdése lesz (11–12). Mintha csak a betlehemi fogadósok karácsony esti dilemmája kerülne kozmikus megvilágításba. Az Ige, az élet, a világosság, azaz Jézus Krisztus ma is befogadható.

Imádkozzunk azért, hogy Urunk születésnapját ünnepelve a Gyermekek arcában meglássuk a hatalmas Isten ábrázatát, hiszen Jézus az Isten egyetlen hiteles képmása! – egyedül Benne fedte fel Isten az Ő igazi ábrázatát. Reá tekintve a mindenség Urát látjuk! Hódoljunk Előtte hálával, imádással!

December 26., péntek, karácsony 2. napja, olvasandó: Jn 1,14–18

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/jhn/1>)

Magyarázat:

Az Ige sok mindenné lehet a számunkra. Jeremiás szájában tűzzé lett (Jer 5); az úton járók előtt mécsessé (Zsolt 119); az igehirdetők kezében vetőmaggá (Mk 4). Az Ige olykor öntöző eső (Ézs 55) vagy tisztító víz (Ef 5), máskor kalapács (Jer 23) vagy kétélű kard (Zsid 4). Karácsonykor „az Ige testté lett” (14), Isten testvérünké lett Krisztusban.

Imádkozzunk azért, hogy minden sötétséget és félelmet, hitetlenséget elűző nagy hála lobbanjon szívünkben azért, hogy Isten az Ő Fiában hozzánk hajolt – hozzánk való lehajlása (ahogy a reformátor Kálvin mondja: alkalmazkodása) következtében tudunk mi felemeltetni, az Ő boldog Országába kerülni.

December 27., szombat, olvasandó: Jn 1,19–34

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/jhn/1>)

Magyarázat:

Keresztelő Jánosnak azzal kell kezdenie bizonyágtétlét, hogy magát definiálja: ki vagyok és ki nem vagyok. Ez az önismeret összefügg azzal a folyamattal, ahogyan János megismerte Jézust. „Én nem ismertem őt...” (31) – vallja meg Keresztelő János, de miután eljutott arra, hogy Ő „az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét” (29), tisztán látja önmagát és feladatát.

Imádkozzunk azért, hogy Isten Szentlelkének segítségével Krisztus egyre mélyebb megismerésére jussunk el. Kérjük Istent, hogy ez vezessen el bennünket is arra az önazonosságra, amely a Bárány váltságából és a Lélek keresztségéből fakad.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

december 14. vasárnap 19 óra – egyetemisták köre
december 15. hétfő 17 óra – konfirmációi előkészítő
december 15. hétfő 18 óra – ifjúsági óra
december 15. hétfő 18 óra – férfikör
december 16. kedd 18 óra – zsoltáros imakör
december 16. kedd 18 óra – kóruspróba
december 17. szerda 6:30 – reggeli ima
december 18. csütörtök 18 óra – gyülekezeti bibliaóra

Ünnepi istentiszteleti rend:

December 24-én, szerdán

délután 3 órakor szentesti istentiszteletre várjuk Testvéreinket.

December 25-én, csütörtökön

dél előtt 10 órakor és este 6 órakor

úrvacsorával egybekötött istentiszteletre hívjuk Testvéreinket.

December 26-án, pénteken

dél előtt 10 órakor úrvacsorával egybekötött istentiszteletre, majd

este 6 órakor zenés ünnepzáró istentiszteletre hívjuk Testvéreinket!

December 28-án, vasárnap

dél előtt 10 órakor és este 6 órakor istentiszteletre várjuk Testvéreinket!

December 31-én, szerdán

este 6 órakor óévváró hálaadó istentiszteletre várjuk Testvéreinket.

Január 1-jén, csütörtökön

dél előtt 10 órakor és este 6 órakor újévi ünnepi istentiszteletre

hívjuk Testvéreinket!

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkészi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom melletti jobboldali épületben van, az első emeleten jobbra.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10–13 óráig

Kedd: 9–12 óráig

Csütörtök: 14–17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13–17 óráig

Kedd: 12–17 óráig

Szerda: 9–17 óráig

Csütörtök: 9–14 óráig

Péntek: 9–17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7